WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Mia

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
M	M van Moeras	8
I	I van Inlaag	14
A	A van Achtertuin	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Molen	46
	De naam op de kaart	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

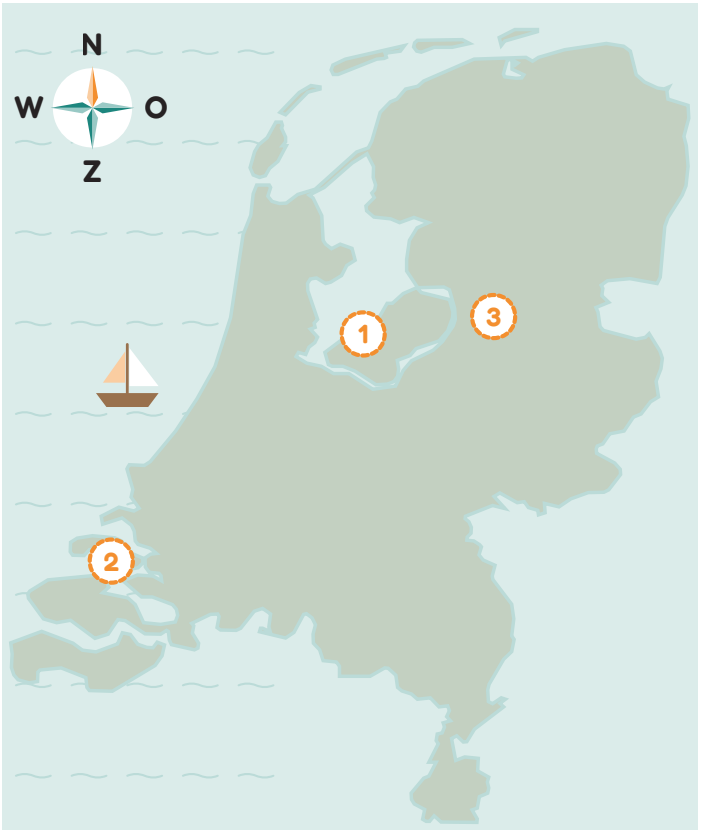

Het was een zonnige ochtend. Mia schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Mia remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Mia?’ Mia viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Mia. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

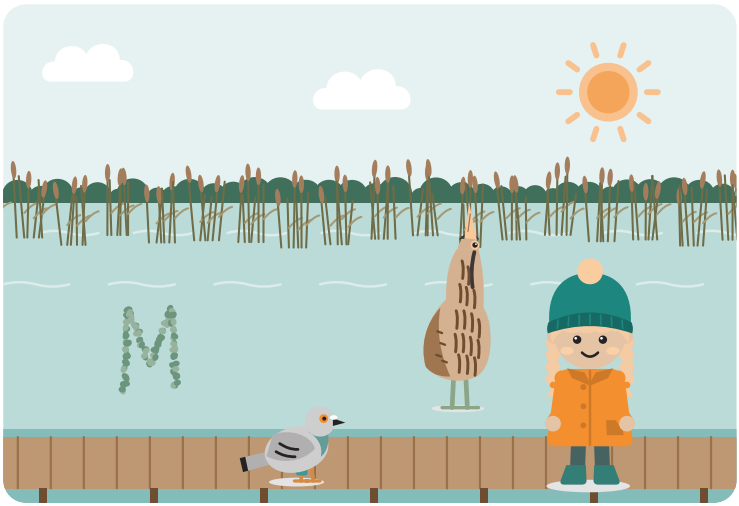
De Namenkaart van

M I A

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

M van Moeras

Ze stonden in een moeras. Overal stond riet, hoger dan Mia. Het ritselde en het fluisterde. Tussen het riet lag water, met kroos erop als een groen tapijt. ‘Blijf op het vlonderpad,’ zei Pluim. ‘In een moeras weet je nooit hoe diep het is.’

Oemp. Ooeemp. Een diep, laag geluid rolde over het moeras. Het klonk alsof iemand over een grote lege fles blies. ‘Wat is dat?’ fluisterde Mia. ‘Een roerdomp,’ zei Pluim. ‘Dat geluid kun je soms wel kilometers ver horen.’

Mia zocht en zocht. ‘Ik zie niks. Alleen riet.’ ‘Kijk nog eens goed,’ zei Pluim. ‘Daar, aan de rand.’ Toen zag Mia hem. Een bruine vogel, gestreept net als het riet. Hij stak zijn snavel recht omhoog naar de lucht.

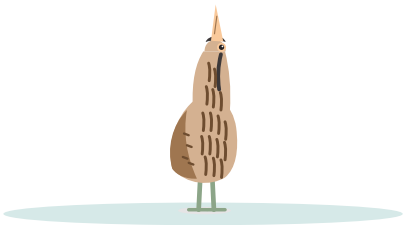
Hij stond zo stil dat hij er gewoon bij hoorde. ‘Hij doet alsof hij riet is!’ zei Mia. ‘Dat is zijn verstoptruc,’ zei Pluim. ‘Als het waait, wiegt hij zelfs mee.’ Er stak een windje op.

Het riet boog naar links. En de roerdomp boog ook naar links. Mia moest zo lachen! Gauw hield zij haar hand voor haar mond. ‘Hij is de beste verstopper van het hele moeras,’ fluisterde Pluim. ‘Beter dan jij met verstoppertje.’

Echt waar!

De roerdomp

De roerdomp maakt een diep ‘oemp’-geluid, alsof iemand over een fles blaast. Bij gevaar steekt hij zijn snavel omhoog en lijkt hij op riet.

Zo groot	64 tot 80 centimeter
Eet graag	vis, kikkers en andere waterdieren
Herken hem aan	bruin gestreept, net als riet

Denk mee!

Waarom steekt de roerdomp zijn snavel recht omhoog?

Weet je het? Kijk op p. 59.

L van Landtong

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Mia. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Mia. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Mia. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Mia. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Mia wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Mia. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

